

	УНИВЕРЗИТЕТ У ИСТОЧНОМ САРАЈЕВУ Филозофски факултет Пале					
	Студијски програм: Психологија					
	I циклус студија	IV година студија				
Пун назив предмета	ОСНОВИ КЛИНИЧКЕ ПСИХОЛОГИЈЕ-1					
Катедра	Катедра за психологију- Филозофски факултет Пале					
Шифра предмета	Статус предмета	Семестар	ECTS			
ПС7 – 1	обавезан	VII	6			
Наставник/ -ци	Проф. др Спасенија Ђеранић, редовни професор					
Сарадник/ -ци	-					
Фонд часова/ наставно оптерећење (седмично)		Индивидуално оптерећење студента (у сатима семестрално)		Коефицијент студентског оптерећења S₀¹		
П	АВ	ЛВ	П	АВ	ЛВ	S₀
3	3	0	63	63	0	1,40
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 90h			Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 126h			
Укупно оптерећење предмета (наставно + студентско): 216h семестрално						
Исходи учења	<ol style="list-style-type: none"> 1. Познавање основних теоријских модела у клиничкој психологији 2. Знање о задацима, методама и подручјима примјене клиничке психологије 3. Увид у основне методе и садржај клиничке психологије с обзиром на њене специфичности по којима се разликује од осталих психолошких дисциплина 4. Основно знање о сложеним теоријским и практичним проблемима у овој области као и широким подручјима примјене клиничке психологије као професије 					
Условљеност	Општа психопатологија, Психопатологија дјецe и младих					
Наставне методе	предавања, вјежбе кроз примјере, семинарски рад, консултације					
Садржај предмета по седмицама	<ol style="list-style-type: none"> 1. Историја развоја клиничке психологије. Значај експерименталне психологије у развоју клиничке психологије. Крепелинове идеје – повезивање психијатрије и психологије, идеја о психолошкој лабораторији у психијатрији. Доприноси Бинеа, конструисање упитника. Значај психоанализе у теоретском фондирању клиничке психологије. Разграђивање клиничке психологије и њено претварање у мултидисциплинарну област. 2. Предмет клиничке психологије. Однос између клиничке психологије и психијатрије: повезивање преко психопатологије. Критерији за одређивање психопатологије и нормалности. Подручја примјене клиничке психологије. Перспективе развоја клиничке психологије. 3. Задаци клиничке психологије. Психолошка процјена и психолошка дијагноза. Терминолошко одређење савјетовања, психотерапије, терапије и превенције. Едукација у клиничкој психологији. Етичка питања у клиничкој психологији. Истраживање у клиничкој психологији. Питање специфичности у истраживачком приступу. 4. Методе клиничке психологије. Клиничка психологија као методска дисциплина. Методска начела у психодијагностици, психотерапији и испитивању терапијске промјене. Нове методе клиничке психологије као резултат нових научних достигнућа. 5. Теоријски приступи у клиничкој психологији. Психодинамски приступ. Модел теорије учења. Хуманистички приступ. Развојни приступ у клиничкој психологији. Системски приступ. Атеоретични приступ: класификациони приступ у оквиру медицинског модела. 6. Клиничка неуропсихологија: одређење области, историјски увод. Основне дијагностичке претпоставке. Когнитивне функције. Дијагностика емоционалних стања узрокованих органским поремећајем. Испитивање егзекутивних функција. Разлике у функцији хемисфера. Поремећај фронталних лобуса. Краниоцеребралне повреде. Психооргански синдром. Неуропсихолошки тестови. 7. Форензичка клиничка психологија. Право и психологија. Правни модел личности. Подручје форензичке психологије. Форензичка психолошка процјена. Значење критичне радње. Принципи рада у форензичкој психологији. 8. Психологија у психијатрији. Кратак историјски преглед развоја психологије и психијатрије. Антропоцентрична и патоцентрична мисао. Аутономност, тачке додира и преплитања ове двије науке. Тимски рад у психијатрији и улога психолога у тиму. Доприноси антипсихијатријског 					

	<p>покрета.</p> <p>9. Клиничка психологија у медицини – здравствена психологија. Појам здравствене психологије и њен однос према клиничкој психологији. Повезаност психологије и медицине. Психологија у различитим подручјима медицине. Појам психосоматских обољења. Француска психосоматска школа. Психосоцијални аспекти хоспитализације. Психичка стања која прате тешке болести у терминалној фази и могуће психолошке интервенције. Потреба за психолошком едукацијом здравствених радника.</p> <p>10. Примјена клиничке психологије у социјалном раду. Основни задаци. Установе и кадрови. Популација корисника. Методолошка оријентација. Откривање и идентификација случаја. Дијагностика и третман. Етика. Тимски рад у подручју социјалног рада.</p> <p>11. Комунална клиничка психологија: Ментално здравље у заједници. Концепт менталног здравља у заједници. Програм социјалне клиничке психологије. Принцип територије. Метод социјалне клиничке психологије. Организациони принципи менталног здравља у заједници. Врсте превентивног дјеловања. Интервенција у кризи.</p> <p>12. Клинички приступ ометеним у развоју. Популација ометених у развоју. Специфичности примјењених метода и инструмената. Намјена и кориштење налаза психолога.</p> <p>13. Развојна клиничка психологија. Специфичности дјечје клиничке психологије. Улога сарадње са родитељима. Методе и инструменти. Сарадња са другим институцијама.</p> <p>14. Савјетовање и психотерапија. Основне одреднице појмова. Психотерапијски и савјетодавни контекст. Најчешћи психотерапијски приступи.</p> <p>15. Истраживање у клиничкој психологији. Етиопатогенетска истраживања. Корелативна прије него експериментална истраживања. Модели истраживања. Истраживања ризичних група. Истраживања валидности дијагностичких система. Истраживања ефикасности психотерапије. Истраживања у погледу поштовања етичког кодекса.</p>			
Обавезна литература				
Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)	
Бергер, Ј., Митић, М.	Клиничка психологија, Центар за примењену психологију, Београд	2007		
Бергер, Ј., Биро, М., Хрњица, С.	Клиничка психологија, Научна књига, Београд	1990		
Ђеранић, С.	Нормални развој личности и патолошка уплитања, Завод за уџбенике, Источно Сарајево	2005		
Допунска литература				
Аутор/ и	Назив публикације, издавач	Година	Странице (од-до)	
Biro, M, Butollo, W.	Klinička psihologija, Katedra za kliničku psihologiju, Ludwig Maximilians Universitat i Futura publikacija, Novi Sad	2003		
Обавезе, облици провјере знања и оцјењивање	Врста евалуације рада студента		Бодови	Процент
	Предиспитне обавезе			
	присуство предавањима/ вјежбама		5+5	10%
	. позитивно оцјењен сем. рад/ пројекат/ есеј		10	10%
	студија случаја – групни рад		/	
	тест/ колоквијум		20	20%
	рад у лабораторији/ лаб. вјежбе		/	
	практични рад		/	
	Завршни испит			
завршни испит (усмени/ писмени)		60	60%	
УКУПНО		100	100 %	
Датум овјере				